

recordatoris

En Manel

Volem agrair a tots els companys que heu estat tots aquests anys al costat del Manel, tant treballant, en els bons moments que hem passat i que tant hem rigut amb les seves grans idees i genialitats, com en els moments difícils, que ell mai ha demostrat pel seu tarannà de "tranquils, que tot va bé i tot es pot arreglar".

En Manel i la Tony el dia del seu casament, el passat mes de juliol

Tots sabem que ha estat un gran personatge, un gran company i, sobretot, una gran persona, que tot el que tenia de caràcter i geni, no era ni una part del gran cor que portava dintre seu.

I jo, la Tony, us vull agrair que realment heu demostrat el que sentíeu per ell i estic molt contenta i emocionada per tot això i moltíssimes més coses

que no es poden dir en quatre línies. I com ell diria "que me quiten lo bailao". Gràcies una altra vegada per tot. Sabem que aquestes paraules les comparteix en Manel.

Manel, Tony i tota la família del Manel

Un petit record per a la nostra Menci

El passat 6 d'octubre es va fer l'enterrament de la nostra estimada companya, la germana Mencia Benítez González. Des del Servei de Diagnòstic per Imatge, on ella va dedicar molts anys de la seva vida, volem fer-li aquest petit homenatge pòstum. Menci, sempre et recordarem, pel teu companyerisme, per la teva qualitat, i perquè vas saber inculcar a tots els que t'hem conegut un sentiment d'amor i respecte per tots aquells que ens envolten.

Servei de Radiologia

La germana Menci, envoltada per companys de Radiologia, el dia del seu acomiadament del Servei

La Maria

La Maria, compartint una festa amb un grup de companys

Ens demanen que fem quatre ratlles sobre la Maria, així, com si res, com si fos tan fàcil plasmar aquests sentiments tan particulars i tan profunds que cadascun de nosaltres sent per la Maria. Direm només que és un estel amb llum pròpia, brilla per si mateixa: els seus ulls blaus que parlen, les seves rialles, la seva alegria, la seva amabilitat, la bonassa que és la fa especial. Sempre té una paraula per a tothom i la nostra és que tothom l'estima, s'ha preocupat sempre per tots, demostrant-nos contínuament la seva estima. Ens ha deixat massa ràpid, tan ràpid que no ens ha donat temps a reaccionar, el 18 de juny va complir 50 anys. Vam anar a felicitar-la, va fer l'esforç d'estar amb nosaltres, vam sortir molt tristos, però contents d'haver gaudit d'ella. Just un mes més tard, l'acompanyàvem a l'últim lloc on ara descansa. Però sempre serà aquí amb nosaltres, estem plens de la seva presència i la seva alegria. Maria, ens has deixat un buit immens. Trobem a faltar les teves rialles, el teu optimisme i el teu saber escoltar. Saps, Maria: pensem que eres, ets i seràs per sempre, estupenda, fantàstica i meravellosa.

Els companys i companyes d'administració

Paquita Llistuella

Francesca Centellas Lorés, la Paquita Llistuella, ens ha deixat. Des de feia més de deu anys que era membre del Patronat de la Fundació Hospital Asil de Granollers. Com ella mateixa havia manifestat en moltes ocasions, valorava d'una manera molt positiva la part humana de relació entre el Patronat i tot el gran col·lectiu de treballadors i treballadores de l'Hospital.

Foto: Dolors Porredón

Paquita Llistuella

I ella contribuïa decididament a aquesta relació humana, participant de les activitats de l'Hospital i encoratjant-nos a tots a treballar per no perdre aquest esperit.